

GLASSTOWN

történetünkben
két lámpa konfliktusa
rajzolódik ki.
egyikükben kiégett
az izzó. a másik köszöni,

jól van. kérkedik
a fényével, gondolja
róla, amelyik
kiégett, megdobhatná
valaki egy nagy kővel.

az utca, melyre
néznek, alkalmas terep
a támadásra.
az épület, ahonnan
lógnak, szintén régi már,

ideális hely
lehetne bármiféle
bosszúra. mégsem
történik semmi, ami
a konfliktust fokozná.

áll néhány fa is
az út másik oldalán.
talán őbennük
bujkál a furcsa béke
záloga: néha lehet

látni, ahogy a
kiégett lámpa mellett

tükröz valamit
az eddig elfelejtett,
piszkos kirakatüveg.

TÖRTÉNET A NAGY FA TÖVÉBŐL

két férfi vár egy
harmadikat. úgy mondta,
addigra lesz majd
ott, mire kinő a nagy
fa lombja. korán jöttek.

úgy döntenek, hogy
addig, amit kettesben
lehetséges, azt
átbeszélük a nagy terv
sikere érdekében.

az apró részletek
tisztázása azonban
nem várt konfliktust
teremt kettejük között.
a dolgok elfajulnak,

és mire társuk
odaér, már nincsenek
ott. ennyit erről,
gondolja az, és hogy nő
volt, biztos a dologban.

NAPRAFORGÓ-RÉMÁLOM

mezőre nyílik
sötétlő tekintetem.
gondolataim
magvait földig ható
erővel éri a fény.

szédülni kezdek:
engedném gyökereim
a talajba, de
elzsibbaszt a félelem,
hogyan elégek felülről.

feszültségem így
a két szélsőség között
félúton ölt új
formát; végtagjaimat
ez a stressz teremti meg.

új kor nőnemű
teremtmenyei állnak
előttem sorban,
mintha csak tőlem várnák
megtermékenyülésük.

ha a középben
növekvő kíváncsiság
bármelyik nőbe
beleengedi magát,
azonnal felébredek,

és elfelejtem,
mit is vált ki belőlem
a bipoláris
hazugságot sugárzó,
összejárákált természet.